

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Ib og lille Christine.

Citation: Andersen, H. C.: "H.C. Andersens Eventyr bd. II kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal", i Andersen, H. C.: *H.C. Andersens Eventyr bd. II kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal*, C. A. Reitzel, 1990, s. 301. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hcaeeventyr02val-shoot-idm140429412073424/facsimile.pdf> (tilgået 16. september 2021)

Anvendt udgave: H.C. Andersens Eventyr bd. II kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

[133] Snuus eller Muld-Jord; der var gaaet Orm i den, som det kaldes.

»Ja, det kunde jeg nok tænke!« meente Ib, »hvor skulde der, inde i den lille Nød, være Plads for det Allerbedste! *Christine*'s 5 faaar hverken fine Klæder eller Guldkarreet ud af sine to Nødder!«

Og Vinteren kom og det nye Aar kom.

Og der gik flere Aaringer. Nu skulde Ib gaae til Præsten og han boede langveis borte. Paa den Tid kom en Dag Præmman- 10 den og fortalte hos *Ib*'s Forældre, at lille *Christine* skulde nu ud at tjene for sit Brød, og at det var en sand Lykke for hende, at hun kom i de Hænder, hun kom, fik Tjeneste hos saadanne brave Folk; tænkt, hun skulde til de rige Krofolk i *Herving* Kan- 15 ten, vesterpaa; der skulde hun gaae Mo'er tilhaande og sidan, naar hun skikkede sig og der var confirmeret, vilde de beholde hende.

Og *Ib* og *Christine* toge Afsked fra hinanden: Kjerestefol- kene bleve de kaldte; og hun viste ham ved Afskeden, at hun endnu havde de to Nødder, som hun fik af ham da de løb vild 20 i Skoven, og hun sagde, at hun i sin Klædekiste gjemte de smaa Træskoe, han som Dreng havde skaaret og foreret hende. Og saa skiltes de.

Ib blev confirmeret, men i sin Moders Huns blev han, for han var en flink Træskoensnider og han passede godt om Som- 25 meren den lille Avling, hans Moder havde kun ham dertil, *Ib*'s Fader var død.

Kun sjældent, og det var da ved en Postkari eller en Aale- [134] bonde, hørte man om *Christine*: det gik hende godt hos de rige 30 Krofolk og da hun var blevet confirmeret, skrev hun til Faderen Brev med Hilsen til *Ib* og hans Moder; i Brevet stod om sex nye Særke og en dæilig Klædning, *Christine* havde faaet af Husbond og Madmo'er. Det var rigtignok gode Tidender.

Foraaet derefter, en smuk Dag, bankede det paa *Ib*'s og hans Moders Dør, det var Præmmanden med *Christine*; hun var 35 kommet i Besøg paa en Dagstid; der var just en Leilighed til *Phem* og igjen tilbage, og den benyttede hun. Smuk var hun, som en fiin Frøken, og gode Klæder havde hun, de vare syede vel og de passede til hende. I fuld Stads stod hun og *Ib* var i de 40 daglige, gamle Klæder. Han kunde slet ikke komme til Mæle; vel tog han hendes Haand, holdt den saa fast, var saa inderlig

29 blevet] bleven D. 35 kommet] kommen D. - til] i C, til D.